

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1) Pirmais pamats: nekādas pasākuma *prima facie* selektivitātes

Prasītāja pirmā pamata ietvaros tostarp norāda, ka Vācijas likuma par uzņēmumu ienākuma nodokli (KStG) 8c. panta 1a. punkta noteikums par selektivitāti saistībā ar uzņēmumu zaudējumu novirzīšanu, ko sanācijas mērķa labad pārņem cits uzņēmums, nav selektīvs. Prasītājas izpratnē runa nav par valsts atbalsta tiesisko regulējumu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, jo neesot noteikts nekāds izņēmums atbilstošajā atsauces sistēmā.

2) Otrais pamats: vispārīgs pasākums

Šajā sakarā prasītāja tostarp apgalvo, ka tehniskā diferenciacija atbilstoši uzņēmuma ekonomiskajam stāvoklim un finanšu pietiekamībai esot tehnisks tiesiskais regulējums, kas kā vispārīgs pasākums nevarot ietilpt LESD 107. panta 1. punkta tvērumā. Prasītājas skatījumā šāds tiesiskais regulējums atbilstoši ekonomiskajai kopainai nākot par labu ikvienam uzņēmumam, pat ja noteiktā brīdī noteikumu faktiski izmantot būs spējīgi tikai daži uzņēmumi.

3) Trešais pamats: ar nodokļu sistēmas būtību un iekšējo uzbūvi saistīts pamatojums

Trešā pamata ietvaros prasītāja apgalvo, ka KStG 8c. panta 1a. punkta noteikums par sanāciju ir pamatots ar nodokļu sistēmas būtību un tās iekšējo uzbūvi un šī iemesla dēļ tas nav atbalsta tiesiskais regulējums LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.

Prasība, kas celta 2011. gada 6. decembrī — *Royal Scandinavian Casino Århus AS/Komisija*

(Lieta T-615/11)

(2012/C 32/72)

Tiesvedības valoda — dāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Royal Scandinavian Casino Århus AS I/S* (Orhūsa, Dānija) (pārstāvis — B. Jacobi, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Komisijas 2011. gada 20. septembra lēmumu par pasākumu Nr. C 35/2010 (ex N 302/2010), ko Dānija plāno ieviest nodokļu veidā tiešsaistes azartspēlēm ar Dānijas Azartspēļu nodokļu likumu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza sešus pamatus.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot kļūdaini apstiprinājusi atbalstu, pamatojoties uz LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu, tāpēc ka:

— LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktā neesot atļauta atbalsta apstiprināšana tautsaimniecības jomas daļai;

— atbalsts neatbilstot LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktā noteiktajai prasībai, ka atbalstam ir jāveicina konkrētu tautsaimniecības jomu attīstība;

— atbalsts ietekmējot tirdzniecības apstākļus veidā, kas ir pretrunā kopīgām interesēm, un attiecīgi

— ar atbalstu netiekot īstenots pienācīgi dokumentēts mērķis Eiropas interesēs.

Prasītāja turpinājumā apgalvo, ka LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktā minētais izņēmums esot jāinterpretē sašaurināti un ka šī tiesību norma nepieļaujot valsts atbalsta piešķiršanu, pamatojoties uz valsts finansiāliem apsvērumiem.

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot apstiprinājusi atbalstu pretēji Tiesas judikatūrai par darbības atbalstu. Prasītāja apgalvo, ka attiecīgais atbalsts, kas tiek piešķirts kā pastāvīgs atbalsts nodokļu atvieglojuma veidā, kļūstot par darbības atbalstu, ko saskaņā ar iedibināto judikatūru, tādā gadījumā kā šis, nevarot apstiprināt.

3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pārkāpusi samērīguma principu, jo Dānijas tiesību aktos izvirzītos mērķus varot sasniegt bez valsts atbalsta piešķiršanas.

4) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pieļāvusi kļūdu vērtējumā, nepareizi uzskatot, ka atbalsts ir vajadzīgs, lai mudinātu tiešsaistes azartspēļu pakalpojumu sniedzējus pieteikt Dānijas licenci.

5) Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pārkāpusi savas pilnvaras, atsaucoties uz Līguma normu, kura pilnvaro apstiprināt atbalstu, lai veicinātu tautsaimniecības jomas attīstību, kurpretim no lēmuma izriet, ka patiesais atbalsta apstiprināšanas iemesls ir vēlme piesaistīt piemērotu daudzumu pieteikumu iesniedzēju Dānijas tiešsaistes azartspēļu licenci. Prasītāja piebilst, ka Komisija pārkāpjot savas pilnvaras, kad tā kā apstiprināšanas pamatojumu norāda mērķi liberalizēt un veicināt tautsaimniecības jomas attīstību, kamēr Dānijas valsts pati apgalvo, ka nodokļu shēmas vispārējais mērķis ir radīt cik vien iespējams daudz nodokļu ieņēmumu.

6) Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija neesot norādījusi pietiekamu pamatojumu, jo pamatojums:

- esot vispārēji nekonskvēnts un vairākos punktos iekšēji pretrunīgs;
- nespējot sniegt pietiekamu skaidrojumu tam, kādā ziņā azartspēļu tirgus liberalizācija ir leģitīms mērķis, ko sasniegt ar apstiprināšanu, pamatojoties uz LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu;
- nesniedzot apmierinošu skaidrojumu Komisijas veiktajai LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkta interpretācijai;
- ne dokumentējot vajadzību pēc atbalsta, ne arī pietiekami informējot par aplikšanu ar nodokļiem citās dalībvalstīs;
- neradot skaidrību par Dānijas Azartspēļu nodokļu likuma mērķiem;
- neinformējot par Dānijas tiesību aktiem attiecībā uz citiem azartspēļu veidiem;
- neietverot atbalsta seku attiecībā uz tradicionālajām azartspēļu darbībām izpēti vai skaidrojumu.

Prasība, kas celta 2011. gada 5. decembrī — Meyr-Melnhof Karton/ITSB — Stora Enso (“SILVAWHITE”)

(Lieta T-617/11)

(2012/C 32/73)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Meyr-Melnhof Karton AG (Vīne, Austrija) (pārstāvji — P. Baronikians un N. Wittich, lawyers)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITS B Apelāciju padomē dalībniece: Stora Enso Oyj (Helsinki, Somija)

Prasītājas prasījumi

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2011. gada 21. septembra lēmumu lietā R 2139/2010-2;
- noraidīt iebildumus, kas iesniegti pret Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 8197469;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt prasītājas izdevumus, kas radušies procesā ITS B un Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “SILVAWHITE” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 16. klasē — Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 8197469

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: otra procesa ITS B Apelāciju padomē dalībniece

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Somijas preču zīmes reģistrācija Nr. 231953 vārdam “SILVAPRESS” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 16. klasē; starptautiska preču zīmes reģistrācija Nr. 872793 vārdam “SILVAPRESS” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 16. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus pilnībā apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 207/2009 pārkāpums, jo Apelāciju padome esot kļūdaini nospriedusi, ka pastāvēja agrākās preču zīmes un reģistrācijai pieteiktās Kopienas preču zīmes sajaukšanas iespēja.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2011. gada 12. septembra rīkojumu lietā F-98/10 Cervelli/Komisija 2011. gada 2. decembrī iesniedza Francesca Cervelli

(Lieta T-622/11 P)

(2012/C 32/74)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Francesca Cervelli (Brisele, Beļģija) (pārstāvis — J. García-Gallardo Gil-Fournier, avocat)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- apstiprināt apelācijas sūdzības saņemšanu un atzīt to par pieņemamu;
- izskatīt Francesca Cervelli vārdā viņas juridisko pārstāvju iesniegto apelācijas sūdzību;
- atzīt Civildienesta tiesas 2011. gada 12. septembra rīkojumu par pilnībā spēkā neesošu;
- nosūtīt lietu atpakaļ Civildienesta tiesai izskatīšanai pēc būtības.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza divus pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvota acīmredzama kļūda faktu vērtējumā, jo Civildienesta tiesa ir uzskatījusi, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja nevar atsaukties uz tādu jaunu faktu kā Vispārējās tiesas 2007. gada 19. jūnija spriedums lietā T-473/04 Asturias Cuerno/Komisija (Krājumā nav publicēts).